

[Lilli Gyldenkilde]

sagde ved førstebehandlingen af denne sag, og der er kommet ændringsforslag fra ministeren, som tager 3-4 punkter ud, hvorefter kasserne vil få deres refusion, hvorimod de ikke ville have fået det ifølge det forslag, der oprindeligt var fremsat.

Det var altså for at få pillet disse ting om supplerende hjælp og deltidsarbejde ud til overvejelse endnu en gang i Bonnerup Nielsen-udvalget, at vi gik ind i dette.

Jeg skal også sige, at vi havde fra starten den samme indstilling som socialdemokraterne, at man burde vente til efteråret, når Bonnerup Nielsen-udvalget var kommet med sin betænkning, og så kunne vi have set, hvorledes det var gået, men som sagt, da vi erfarede, at der nu var flertal for disse ændringer, der var blevet blødt op på nogle punkter, som for A-kasserne var væsentlige, og at vi kunne få skubbet det med deltid og supplerende hjælp ud, indså vi, at vi måtte støtte forslaget ud fra den hovedtankegang, at vil arbejderbevægelsens egne partier ikke være med til at nedbringe antallet af fejludbetalinger, så kan det meget vel ende derhenne, hvor A-kasserne ikke mere kan ligge i en regie tæt på fagbevægelsen og på fagbevægelsens medlemmer. Det er vores overordnede synspunkt, det er det, vi arbejder ud fra, og det agter vi at blive ved med, selv om vi er gået ind på at støtte dette forslag.

Det er blevet fremført, at der nu vil komme endnu flere fejludbetalinger. Det vil vi se meget nøje på, og vi vil gerne allerede nu annoncere, at vi i arbejdsmarkedsudvalget i løbet af sommeren og efteråret vil følge, om fejludbetalinger, der bliver konstateret, har sammenhæng med dette forslag eller det er de fejludbetalinger, som vi kender i forvejen, for derved at få konstateret, om det er rigtigt som påstået nu, at der kommer flere fejludbetalinger. Jeg tror ikke og håber ikke, at det sker, men skulle det ske, er vi naturligvis vilige til at se på sagen igen.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg synes faktisk, det er lidt fantastisk, at fru Lilli Gyldenkilde kan stå her og med sin sødeste stemme sige, at hvis ikke arbejderbevægelsens egne partier vil se sandheden i øjnene og være med til det her, så får vi ikke

nedbragt antallet af fejludbetalinger. Hvor er det rigtigt sagt!

Da vi i 1981 – jeg holder stemmeniveauet helt nede – gennemførte lovforslaget om en opstramning af reglerne, som den samlede arbejderbevægelse var enig i, var fru Lilli Gyldenkilde imod. Nu kommer der et tvivlsomt og snuset borgerligt forslag, som den samlede arbejderbevægelse er imod, og så står fru Lilli Gyldenkilde og jubler ud over alle grænser: nu skal vi søreme vise ansvarlighed. Jeg synes, fru Lilli Gyldenkilde, at vi skulle prøve at lytte til de mennesker, der har forstand på disse ting, sådan at vi kan få gennemført det, der er rigtigt, for vi skal have nedbragt antallet af fejludbetalinger.

Må jeg så sige, at vi har ikke sagt, at der kommer flere fejludbetalinger med dette forslags gennemførelse. Det, vi har sagt, er, at det giver flere klagesager, fordi kasserne ikke tør udbetale, hvis de er i tvivl, og det kommer til at gå ud over medlemmerne.

Og så til de to punkter vedrørende deltid, som fru Lilli Gyldenkilde er så stolt af at hun har fået ud.

Det forslag, ministeren havde fremsat, støttet af arbejderbevægelsesorganisationerne, ville have fjernet al tvivl for medlemmerne om, hvilke rettigheder de havde. Man havde sat en fast grænse og sagt: nu er det ligegyldigt, om det er mere eller mindre tilfældigt arbejde. Man havde altså en grænse, og så kendte man sine rettigheder. Det handler om det direkte modsatte af det, som fru Lilli Gyldenkilde står her og postulerer. Der må være mening i den argumentation, man bruger. Man kan ikke både blæse og have mel i munden, og det er det, fru Lilli Gyldenkilde forsøger i øjeblikket.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Alle er enige om, at antallet af fejludbetalinger skal nedbringes. Spørgsmålet er, på hvilken måde det skal ske, og regelforenkling kan selvfølgelig foregå på mange måder.

Det kan foregå ved, at man forringer de arbejdsløses vilkår, og det ønsker VS på ingen måde at medvirke til. Det kan også foregå på den måde, som det gør her, nemlig ved at man skærper kassens ansvar i en så uhyggelig grad, at det kan føre til en administration i kasserne, der går ud over medlemmerne, for hvis kassen udbetaler dagpenge til